

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Faisala Husseiniho a Ondřeje Mráčky ve věci žalobkyně: **Europa Workintense spol. s r. o.**, Štěpánská 61, Praha 1, zastoupené advokátem JUDr. Vendelínem Mihalikem, Římská 31a, Praha 2, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, Kolářská 13, Opava, proti rozhodnutí ze dne 1. 2. 2023, čj. 652/1.30/21-21, sp. zn. S9-2020-254, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 2. 2024, čj. 8 Ad 3/2023 - 52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Oblastní inspektorát práce (pro Jihomoravský kraj a pro Zlínský kraj) provedl v dubnu 2019 kontrolu provozovny společnosti ATOMO PROJEKT. Na základě této kontroly zahájil několik přestupkových řízení, v jednom z nich byla ze dvou přestupků podle zákona o zaměstnanosti (zákon č. 435/2004 Sb., ve znění účinném před 2. 8. 2021) obviněna žalobkyně. V říjnu 2020 oblastní inspektorát uznal žalobkyni vinnou z toho, že umožnila výkon nelegální práce a zastřeně zprostředkovala zaměstnání [tedy z přestupků podle § 140 odst. 1 písm. c) a g) zákona o zaměstnanosti], a uložil jí pokutu ve výši 1 100 000 Kč. Žalobkyně se odvolala. Mimo jiné tvrdila, že osoby, kterým údajně zastřeně zprostředkovala zaměstnání, pracovaly pro žalobkyni – a pro společnost ATOMO PROJEKT zhotovovaly dílo na základě smlouvy mezi zmíněnou společností a žalobkyní. Státní úřad inspekce práce však její odvolání v podstatě zamítl (změnil jen popis skutku vztahující se k prvnímu přestupku – umožnění výkonu nelegální práce).

[2] Městský soud v Praze rozhodnutí o odvolání zrušil. Ve vztahu k druhému přestupku (zastřenému zprostředkování zaměstnání) byl podle městského soudu skutkový stav zjištěn dostatečně – žalobkyně neplnila smlouvu o dílo, ale fakticky vystupovala jako agentura práce. Městský soud však musel zasáhnout, protože část délky jednání, které bylo žalobkyni vytýkáno ve vztahu k prvnímu přestupku (umožnění výkonu nelegální práce), neměla oporu ve správním spisu. Státní úřad inspekce práce proto o odvolání žalobkyně rozhodoval podruhé.

[3] Žalobkyně nově tvrdila, že osoby, které o několik let dříve uvedla na seznamu pracovníků docházejících na pracoviště ATOMO PROJEKT, tam ve skutečnosti nepracovaly (nikdy, případně ne v kontrolovaném období). Toto své tvrzení navrhla prokázat čestnými prohlášeními a výslechy jednotlivých pracovníků. Státní úřad inspekce práce ve svém druhém rozhodnutí upravil popis prvního skutku a snížil uloženou pokutu na 890 000 Kč. Ve vztahu k důkazním návrhům žalobkyně úřad uvedl, že tvrzení žalobkyně nezakládá důvodné pochybnosti o skutkovém stavu (ten navíc městský soud označil za dostatečně zjištěný); proto je další dokazování ve věci nadbytečné.

[4] Také druhé rozhodnutí o odvolání napadla žalobkyně u městského soudu. Tentokrát neuspěla. Proti zamítavému rozsudku městského soudu podala žalobkyně kasační stížnost (nyní tedy vystupuje jako *stěžovatelka*).

[5] Stěžovatelka tvrdí, že ve věci nebyl skutkový stav zjištěn dostatečně, a městský soud měl proto rozhodnutí o odvolání zrušit. Správní orgány se podle stěžovatelky nesprávně spokojily s doklady, které jim stěžovatelka prve předložila. Měly však – na základě důvodných pochybností založených tvrzením stěžovatelky a čestnými prohlášeními osob, kterým stěžovatelka prý zprostředkovala zaměstnání – prokázat, že tyto osoby na kontrolovaném pracovišti v kontrolovaném období skutečně pracovaly. To neučinily, a neunesly tedy své důkazní břemeno. Státní úřad inspekce práce ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že skutkový stav byl podle něj zjištěn dostatečně a sporné tvrzení žalobkyně se jeví – vzhledem k jeho pozdnímu předložení – jako účelové.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena (§ 50 odst. 3 správního řádu). V řízení o přestupcích správní orgán v pochybnostech rozhodne ve prospěch obviněného (§ 69 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Přestupkové řízení je řízením trestním ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2009, čj. 1 As 96/2008 - 115, č. 1856/2009 Sb. NSS). Správní orgány jsou povinny prokázat vinu pachatele mimo rozumnou pochybnost; nejsou však povinny za obviněného domýšlet všechna myslitelná nebo třeba i nepravděpodobná tvrzení a v rozhodnutí se s nimi vypořádat (usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 1. 2014, čj. 5 As 126/2011 - 68, č. 3014/2014 Sb. NSS, bod 18).

[8] Obviněný z přestupku může uvádět nové skutečnosti nebo důkazy také v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení (§ 97 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky

pokračování

a řízeních o nich). Odvolací orgán (stejně jako ani správní orgán v předchozím řízení) nemusí všechna tvrzení prověřit a nabízené důkazy provést; svůj postup však musí přezkoumatelně vysvětlit (5 As 126/2011, bod 22). Správní orgány mohou provedení navrhaných důkazů odmítnout, pokud stav věc byl už zjištěn tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti.

[9] V nynější věci je sporné, zda bylo dostatečně prokázáno, že určité osoby pracovaly v provozovně společnosti ATOMO PROJEKT. Správní orgány o této skutečnosti neměly důvodné pochybnosti – měly totiž k dispozici podrobný rozpis jejich docházky a dále soupisy prací (předávací protokoly), které svědčily o tom, že určitý objem práce byl skutečně vykonán. Stěžovatelka tvrdí, že správní orgány důvodné pochybnosti mít měly, a proto bylo nutné provést jí navrhané důkazy.

[10] NSS stěžovatelce nepřisvědčuje a souhlasí s městským soudem: stav věci byl zjištěn dostatečně, správní orgány prokázaly stěžovatelčinu vinu mimo rozumnou pochybnost. Důvodné pochybnosti, které by znamenaly nutnost dalšího dokazování, nemohlo založit stěžovatelčino tvrzení (poprvé uvedené až téměř čtyři roky od provedení kontroly), že určité osoby v provozovně společnosti ATOMO PROJEKT v kontrolovaném období nepracovaly. Stěžovatelkou navrhané důkazy (čestná prohlášení a výslechy) byly vzhledem k zjištěnému skutkovému stavu nadbytečné (srov. rozsudek NSS v jiné stěžovatelčině věci – rozsudek ze dne 18. 4. 2024, čj. 1 Ads 209/2023 - 34, bod 13).

[11] Stěžovatelka se svými námitkami neuspěla. NSS proto její kasační stížnost zamítl. Neúspěšná stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti; Státnímu úřadu inspekce práce nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu